

Publicerad 2010-03-22 11:39 av Lena Själsöga Keijser

Natacha

Så låt mig berätta om en vän
så nära så varm så god

vännen mötte mig i famnen av en famn

alltid leendeljus

omtumlande
välkomnan

hur var det nu det hände sig
meningen fanns redan skriven
för i oändliga vandringar sedan
låt oss stanna här i denna målning.

En lång ståtlig ung man begav sig ut på vägarna
i många dagar i många nätter
varade den unge ståtliga mannamannens väntan

ögonen varmsköljde alltid vid vissheten av
beträffan av skeende
varje steg var ett tinderljus av ja

den unge ståtliga mannamannen
bar en pärla i sina kupade händer
den pärlans namn bar namnet drömmuppfyllan

Vägar djupupplevde glädjen i vagnshjulens snurran
ty det var en konungason för se han bar det namnet bär
vagnen drogs av fyra vackra svarta hästar
med glänsande skimrande hud
manarna var likt långa
böljande mantlar

skönhet är det ord vilket lätt kan användas i beskrivandet

så kunde det ha varit i en annan vandring i en annan bild

nu var det mer en brummande vagn inom vilken han satt
ja visst var det en bil, bilen susade fram fann vägen till pärlans boplatz

välhöljd
i vackerfilt
överräcktes pärlan

den unge ståtliga mannamannen viskade
till knytet varmgott

Natacha
är ditt namn

så bars de hem av vinden där jag fick gåvan att möta dem

de dagar nätter vilka vandrade in var
en fröjdansupplevelse
varmsköljande
gåvoregns

skönhet är de ord vilka lätt kan användas i beskrivandet

den unge ståtliga mannamannen syntes alltid
leendevarm ljus i hennes närhet
de var leendeljusa
ansikten

de lekte rumlade om sov och nästintill åt tillsammans

visst var det saker vilka gick i kras
leendekras med lite
skyggande
rädslosteg

det går bra
det går bra
min vän

så är det med lekande
läragåupptäckaliven

de vilka mötte dem på avstånd log varmglädjan
ända tills de kom närmre
då ryggade de
förfasade sig
ropade
ve

vi brydde oss aldrig om detta ty vi visste det de inte visste vet

Natacha du underbara ljusvarma väsen
så ljusgivande godvishet

var morgon tassade jag in väckte dem varsamt

låt oss lämna alla procedurer hit och dit
små ljusögonblick
stiger fram

var morgon öppnade jag fönstren för att vädra sängkläder
Natacha följde mig alltid
hon stod där i fönstret
såg på mig;
berätta

berätta molnen fåglarna
skönhetens liv

så gjorde jag vi hade långvarma samtal

då jag stod med händerna i diskbaljan
med bubblor dansandes runt
fnös hon ivrigt;
jag vill, jag vill,
så giv mig en
borste med

så blev det nu inte av många orsaker

så begav vi oss ut för att nosa på allt och intet
i sommarens famn nosade hon
fåglar fjärilar blommor gräs

älskade att bada sjö

i vinterns famn studsade skuttade
rullade hon runt i snön
men nog var det så att hon frös

solen tyckte hon mest om
regnet och snön var inte de bästaste av vänner
gömmalekar var hennes karameller
hennes lyckoglädje

då jag stod där vid huggkubben och högg ved
då stod hon bredvid nära
alltid med tassarna på huggkubben
alltid hjälpte hon mig att bära
sådär glädjeljusstolt

så en afton släppte jag ut henne i kvällen
hon tyckte mycket om denna utedansstund
vi hade allesammans ett hemligt språk

ropade på henne
in virvlade hon

hon skuttade hoppade
såg med tillgivandeögon

vad får jag
se jag kom

jag gav henne det hon alltid brukade få
så var det stund att stänga dörren
hon sprang var en vind
genom huset

vi gjorde alltid så

Natacha föll samman
sommnade med ens
vaknade
aldrig

mer

hos oss

den unge ståtliga mannamannen
brast en liten bit

vi höll sorgens vingar
om varandra

Natacha
sover
stilla
vid

husets sida
i boplatsens hägn

vi upplever henne nära
för visst dansar hon besöksvakan här ibland
upplever att vi har det bra
berättar att hon har det bra

så släpper vi varandra fria
gläder oss med varandra i våra drömvandringssteg

Natacha du goda underbara ljusvarma väsen en hund
du älskade goda vän så ljusgivande i godvishet
av en mycket speciell &sort”

vi brydde oss aldrig om detta ty vi visste det de inte visste vet
hennes visdom, hennes klokskap, hennes kärlek var är därmed oändlig

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lena Själsöga Keijser med Poeter.se id #21311 innehar upphovsrätten